

Előfizetési árak:
Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kürzaperti-utca 31. szám.
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát
valamint nyilt-teri közleményeket
kiadó-hivatalunk méret szerint
olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Untermüller E. könyvkben
számunként 5 krért,
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Mi készül?

Kétség és remény között ingadozva nézi az ország az események fejlődését. Minden felé az a kérdés foglalkoztatja az elméket, hogy: mi készül?

Elkényeztetve bizony nem voltunk soha, sőt hosszú századokon át ezer csalódás sújtott bennünket. Mikor hűségünk legbuzgóbb, odaadásunk legbensőbb, várakozásunk legvérmesebb vala, mindig a keserű kiábrándulás lőn osztályrészünk. A bécsi udvari politika a jóérett rendszerint rosszal fizetett nekünk.

Nem csoda hát, hogy a közvélemény jelentékeny része eszében tartja a kurucz intést és nem mer — hinni. Sőt megdöbbenéssel fogadja és danauis ajándéknak tekinti a feltűnő nyajaskodást; a melynek busás ára lehet.

Ami mi, akik pedig nem szoktunk rózsa-színű szemüvegén nézni fölfelé, most az egyszer nem osztozunk a fölmerült aggodalmakban.

Mentől behatóbban vizsgáljuk a dolgokat és mentől nagyobb figyelemmel mérlegeljük úgy a nemzetközi politika viszonyait, mint az osztrák állapotokat, annál inkább gyökeret ver lelkünkben a jóleső hit, hogy a virradat közelg, s korszakalkotó és világtörténelmi jelentőséggel bíró fordulat küszöbén állunk.

Saját impresszióink azt hitetik el velünk, hogy rohamosan közeledünk a perszonál unió felé. Alig ha csalódunk, midőn úgy látjuk, hogy Apponyi politikáját már nem kisajátítják apránként, hanem — tullicizálják.

Budapestről vett információink is azt hirdetik, hogy sokkal közelebb állunk a perszonál unióhoz, mint ahogy azt a központi sajtó sejtetni engedti

Nem lehetetlen tehát, hogy akár kiszámitás, akár a végzet szeszélye Apponyi sorsára juttatja — Ugron Gábort is.

Megtörténhetik ugyanis, hogy egy szép napon arra ébredünk, hogy Ugron sokat megtámadott, de nagyon is ésszerű teóriája a „fokozatos átalakulás”-ról szintén kisajátítás alá kerül, s Magyarország függetlensége — ha nem is a maga eszményi tisztaságában, de legalább a 48-iki alkotmány fundamentális tételeinek megközelítésével — successive életre kel.

Sokan mosolyogni fognak a fantázia illetén csapongásán és kimondják reánk a szentenciát, hogy álmodozók vagyunk. De akik így ítélnék, ne feledjék, hogy ezek az álmok a történelem ellenállhatatlan logikáján alapszanak és ne feledjék, hogy a mult tanulságai szerint a népek életében néha 24 óra is hihetetlen változásokat hoz.

Nincs abban tehát semmi lehetetlen, hogy a magyarok Istene végre reánk tekint, s atyai jóságában megadja azt, amiért hosszú idő óta „buzgó imádság” epedez százezrek ajakán.*

Országgyűlés. Szerdára nagy dolgokat vártak az ellenzéken épp úgy, mint a kormánypárton. Mindenkinél a fölben csengett még annak a kéziratnak szövege, melyet a király Bánffyhoz adreszált ugyan, de azért az egész magyar nemzetnek szánt és amelyben igazán felséges nagyelküliséggel mutatta ki hódolatát Magyarországnak multja iránt.

Mindenki azt hitte, hogy a Ház a szerdai ülésen fog érzelmeinek kifejezést adni a királyi kézirat felett. És ez meg is látszott az embereken.

A nagy, ünnepies várakozás azonban nem talált kielégítést. Az ülés meglehetősen egyhangusággal folyt le.

Sokan csalódva távoztak, pedig érdekes dolgok következtek. És ezek az érdekes dolgok adtak egy kis színt, elevenséget az ülésnek. Sima Ferencz napirend előtt felszólt. Éles szavakkal, az ellenzék helyeslése közben lobbantotta szemére Gajary Géának, hogy a rája bízott mezőkövési mandátum vizsgálatát hanyagul vezeti és arra kérte az elnököket, hogy a rendelkezésére álló törvényes hatalommal szorítsa a hanyag vizsgálóbiztost kötelességének teljesítésére.

Gajary Géa mérgesen válaszolt és mentegetődzött, de Sima Ferencz újból ráterítette a vizes lepedőt, a mivel az ügy egyelőre be is fejeződött.

Hódolat a királynak, kegyelet a vértanúknak.

Dr. Lakos Imre polgármester szerencsés kézzel bebizonyította, hogy a király iránti hűség és a nemzeti nagyjaink emléke iránt táplált kegyelet egymással teljesen összeegyeztethető érzelmek.

Ugyanis két végzése fekszik előttünk a polgármesternek, melyek a király születésnapjának és az aradi gyásznapi évfordulójának megünneplésére hívják föl Szentese város hazafias közönségét.

A király születésnapjára vonatkozó felhívás így hangzik:
5085—E. 897.

Szentese város képviselőtestülete, 1897. évi szeptember hó 27-én tartott közgyűlésében, Ó Felsége, az apostoli királyhoz, azon alkalomból, hogy Ó Felsége II-ik Vilmos német császár, Budapesten az ország fő- és székvárosában látogatást tett és ekkor a magyar nemzet iránti legmagasabb elismerésnek történelmi kiváló jelentőségre emelkedett felköszöntőjében annyira nagyszerű kifejezést adott, továbbá, hogy apostoli királyunk, hazánk története kiváló alakjainak érzebeontását udvartartásának költségére elrendelte és evvel a nemzet drága hagyományainak tisztelétét a kegyeletnek magasatos formájában nyilvánította; elhatározta, hogy Ó Felsége tisztelétére, névnapján vagyis 1897. október hó 4-én hálal-ünnepet ül, és felkéri a helybeli hitfelekezetek lelkészeit, hogy ezen napnak megfelelő órájában hálaladó Istentiszteletet tartani sziveskedjenek, melyeken a tisztviselői kar és a képviselőtestület

tilleg fog résztvenni, elhatározta továbbá, hogy a város középületeire a nemzeti lobogót felöltözi, a középületeket este kivilágítja és ugyanennek cselekvésére a közönséget felhívja.

V.

Ezen határozathoz képest levélben megkeresem a helybeli hitfelekezetek lelkészeit, hogy 1897. október hó 4-én tartandó hálaladó ünnepélyen, hálaladó Istentiszteletet tartani sziveskedjenek és pedig az ev. ref. egyházban azon nap délelőtt 8, a rom. kath. egyházban pedig 9 órakor.

A hálaladó Istentiszteleteken leendő részvételre a tisztviselői kar és a képviselőtestület a magam részéről is tisztelettel felkérem és tudomására kívánom hozni, hogy az ünnepi, vagy diszruhában leendő templomba felvonuláshoz a gyülekezés a város tanács-termében és a vele kapcsolatos hivatalos helyiségekben háromnegyed 8 órakor fog történni.

A városi hivatalosok diszben kivonulnak és a templomokban a rend fentartásánál közreműködnek.

A Szentesen létező összes társas egyletek elnökségeit levélben felkérem, hogy hálal-ünnepünkön testületileg résztvenni sziveskedjenek.

A helyi csendőrszakasz parancsnokságát tisztelettel megkeresem, hogy szintén diszben résztvenni sziveskedjék, és e végből a szakaszt vezényelje ki.

Csucs Antal városgazdát utasítom, hogy a város középületein a nemzeti zászlónak kitézéséről, este fél hétkor pedig ugyancsak a középületek ablakainak kivilágításáról gondoskodjék.

A rendőrőfkapitány urat meg arra utasítom, hogy a nevezett napnak estéjén este 6 órától reggeli 3 óráig rendőrségének összes személyzetével talpon legyen és a közönség vagyonát (ablakok) a nép egyes tagjainak netalán pajkosságából, vagy szeszélyből támadható kártételektől oltalmaztassa.

A nagyközönséget az ünnepélyen való részvételre, a nemzeti lobogónak házaikra való kitézésére, este házaik ablakainak kivilágosítására, hirdetményben hívom fel.

A tisztikar valamennyi tagjainak az ünnepélyen való megjelenését elvárom.

Miről a helybeli hitfelekezetek lelkészeit, társasegyletek elnökségeit, Doroghy József csendőr hadnagyot levélben, Csucs Antalt, Aradi Kálmán rendőrőfkapitányt és a városi tisztikar valamennyi tagját és a képviselőtestületet végzésben értesitem.

Szentese, 1897. szeptember 28-án.

Dr. Lakos Imre,
polgármester.

Az október 6-iki gyásznapi megünneplésére vonatkozó felhívás a következő:
5113 E. 897.

Az 1849-ik év október hó 6-ik napjának évfordulója, a vele összefüggésben lévő — a lélek mélységeig ható gyászos esemény: a 13 vértanu dicső halálának emlékének fogva, a magyar nemzet szívében kezdettől fogva csendes ünnep volt; illő, hogy ezen évfordulót az idén nyilvánosan is megün-

nepeljük, az által, hogy egyházaink templomaiba testületileg elzarándokolván, a mélyfájdalmu emlékezettel terhes lelkünknek fohászát a nemzeti nagy bánat engeszteléseül a gondviselő Istenhez küldjük.

V.

Szívemben a hagyományos gyász teljes érzelmétől áthatva, másfelől azon meggyőződésben élve, hogy lelkeimnek e hangulata közös mindenikünkkel: felkérem a városi tisztikart és a képviselőtestületet, hogy a folyó évi október hó 6-ának napján, a 13 vértanu golgotai halálának 48-ik évfordulóján ölsón szentgyűlésben megemlékezésének a szentgyűlésben bemutatandó szívbeli fohászszal adjon kifejezést.

A helybeli ev. reform. egyház és a róm. kath. egyház lelkesi hivatalait megkeresem, hogy ez említett napon reggel 8, illetve 9 órakor templomaikban a gyásznappal jellegűnek megfelelő Isten-tiszteletet szolgáltatni kegyeskedjenek.

A templomba menetelre a gyülekezés a városi tanácssteremben 8 órakor történik, honnan 8 órakor a református templomba, innen pedig 9 órakor a róm. katn. templomba fogunk testületileg vonulni.

Tiszt- és Képviselőtársaim nagybecsű kegyelmeitől érzésből elvárom, hogy a gyász-emlék-ünnepélyen minél teljesebb számban fognak résztvenni.

Miről a tisztikar és képviselőtestületnek tagjait végzéssel, a lelkesi hivatalokat levélben értesitem.

Szentesen, 1867. szeptember hó 29-én.

Dr. Lakos,
polgármester.

A közönség köréből.

Ki fizeti a passzió árát.

A „Szentes és Vidéke” f. évi 77-ik számának „Ki fizeti a passzió árát” című újdonsága legutolsó pontjában az olvasó közönségéhez ezen három kérdés van intézve: „Hát már most ki fizeti a 16 frtot? Sarkadi Nagy Ferencz, Szentes város, — a vagy a rendőr-főkapitány? Ugyis mint a nevezett lapnak olvasója, — de mert Szentes város anyagi érdekéről nagyon szó — mint adófizető polgár jogot

vélek magamnak a felvetett kérdésre a következőkben felelni: — Előbb közölve e helyen az újdonságot szőrszerint. — „Kifizeti a passzió árát. Jó ideje biz ennek Sarkadi Nagy Ferencz mészkereskedő vörös bort rendelt a Siegl és társa villányi borkereskedő cégtől. Meg is jött a bor, 125 liter egy átalagban, Sarkadi két tanu előtt ütötte csapra, megkóstolta s mert nem izlett neki: ráfogta, hogy nem is bor az, hanem valami műgyártmány, mellyel egyesnek a rendőrséghez futott, feljelentést tenni, kéri e bornak megvizsgálását, elkobzását és a Siegl-cégnek, az eddigi költség visszatérítésében elmarasztaltatását. A rendőrfőkapitányság belment a hóbortba, hogy megvizsgálta a magán ember tulajdonában levő tehát nem közfogyasztásra szánt bort; mintát vett a hordóból és felküldte az orsz. vegykiemelési állomáshoz honnan most jött meg a hivatalos szakértői és vizsgálati jelentés, mely szerint a bor tiszta és jó, valóságos leszüretelt bor, melynek kelepelték. De megjött ezzel együtt a vizsgálati számla is, 16 frtról, mit az orsz. intézet persze, a városon követelt. Hát most már — itt a kérdés — ki fizeti a 16 frtot? Sarkadi Nagy Ferencz, Szentes város, vagy a rendőrfőkapitányság. Felelek a kérdésekre a következőkben: A m. kir. belügyminiszter a bor hamisítás megállítására az 1879-ik évben 57627. szám alatti körrendeletének végső szakasza ezen pontjával. „A mi a felmerült költségeket illeti, megjegyzetük, hogy ugy az eljárás valamint a vegy-vizsgálati költségek viselése a tulajdonost illeti kinek borai hamisítva találtak. Ezen költségek az államkincstár terhére csak akkor eshetnek ha a vizsgálati borok közül valamennyien teljesen tisztáknak találtak.” Ezen közegészségügyi rendeletet majd az 1880. évben 3388. szám alatt Zemplén vármegye közönségéhez intéztek, a belügyminiszter által aláírott rendelet egészíti ki s pedig „azon esetben ha a lefoglalás feljelentés folytán történik de vizsgált anyagok ártalmatlannak bizonyult be, akkor az összes költségek a feljelentő terhére esnek. Az pedig, hogy a lefoglalt anyagok vegy-vizsgálataért mily díj szabassák meg? esetről-esetre szakértők meghallgatása után itt fog megállapítani minek folytán a vegy- elemzés eredményéről szóló kimutatások a számlával együtt ide külön felterjesztés kíséretében bemutatandók.” Így Sarkadi Nagy Ferencz fogja jelen esetben a fogyasztási adót, a bornak szállítási és a hivatalos vegy-vizsgálataért járó 16 frtnyi összeget, mely utóbbi összeget a belügyminiszter fog szakértői vélemény meghallgatásával meghatározni. De sőt a felmerült vegy-vizsgálati költségek megfizetését a rendőrfőkapitányság is teheti az erre kijelölt díj-táblázat szerint melyet mint ítéletet ki is mondhat Sarkadi Nagy Ferenczre a melyen esetleges fellebbezéssel sem fog változtatni az alperes a mennyiben a m. kir. belügyminiszter egy elvi jelentőségű B. vármegye közönségéhez a szentesi jelen esethez hasonló ügyben az 1897. év-

ben E. 3234. s. a. rendeletileg intézett mely szerint: „egészségrendőri ügyben (a milyen az italok s. t. b. hamisítatlan voltára való felügyeleti része is tekintendő) hozott határozatban is lehet helye az eljárás költségeiben való elmarasztalásnak”. Megjegyzésem csupán az, hogy: a rendőrfőkapitányság jelen esetben a törvény rendelkezése szerinti eljárásáért elismerésünk illeti meg nem pedig guny. Az illető cikkirónak pedig annyit mondok hogy: „Aki nem tud arabusul, az ne beszéljen arabusul”.

F. S.

Helyi és vegyes hírek.

— Személyi hír. Sima Ferencz országgyűlési képviselő szerdán este, pár napi tartózkodásra haza érkezett.

— Csongrád vármegye hódolata. Csongrád vármegye törvényhatósága f. hó 4-én ünnepélyes közgyűlést tart, hogy kifejezze hódolatát és ragaszkodását a király iránt, a lapunk mult számában ismertettét fejedelmi tényéért.

— Lóverseny és csikódíjazás. A „Csongrádmezei gazdasági egyesület” már szétküldte a lóversenyre és csikódíjazásra vonatkozó részletes programot, amelyből közöljük a következőket: A lóverseny okt. 10-én, kedvesítőlen idő esetén okt. 17-én délután 1/2 3 órakor lesz. Nevezni lehet az egyesület titkári hivatalában okt. 9-én délután 4 óráig. A lóverseny futamai: I-s 6 futam, államdíj, elsőnek 250 korona, 2-iknek 100 korona, 3-iknek 50 korona; futathat minden csongrádmezei lókos birtokában levő Csongrádmege területén nevelt, 3 éves felüli ló. Tét 10 korona, bánat 20 korona. Táv. 3000 méter. II-ik futam, Szentes város díja, 1-nek 150, 2-nak 50 korona, bánat 20 korona. Táv. 1500 méter. III-ik futam, egyesületi díj, 1-sőnek 150, 2-iknek 50 korona. Futathat minden egyleti tag birtokában levő, Csongrádmege területén nevelt, 4 éves és idősebb ló. Tét 10 korona, bánat 20 korona. Táv. 1500 méter. IV-ik futam: Szentesi hölgyek díja, elsőnek és másodiknak egy-egy emléktárgy. Futathat minden szentesi lakos egyleti tag saját nevelésű lova. Tét 5 korona, bánat 20 korona. Táv. 2000 méter. V-ik futam: megei díj, elsőnek 120, másodiknak 50, harmadiknak 30 korona. Futathat minden, az előbbi versenyekben résztvevő nyeretlen ló. Tét 10 korona. Táv. 1600 méter. Nem egyesületi tagok a tétek kétszeresét fizetik. Belépti díj: Tribün és

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

Se első, se utolsó.

Mikor nagy szegénységről beszélnek, mindig kételkedem rajta, hogy csakugyan olyan nagy-e a szegénység, aminőnek hírellek.

Nem beszélék hiába. Példám is van elegendő, de csak egyet jegyeztek fel. X faluban X-né kendert akart tisztogatni. Megparancsolta a béresgazdának, keresen egy szegény asszonyt. A béresgazda hívott egy asszonyt, el is jött, annak megmutatták a munkát. Az asszony körülnézi, instálja erre, instálja arra is, kööyörög alassan, de ez nem neki való, majd küld valami szegény asszonyt.

— Nagyon jó lesz biz az lelkem, csak küldjön. Nagyon sürgős, mert a fogamat mielőbb a takácsához szeretném adni, mondja X-né.

A szegény asszony nagy hálálkodásokkal elmegy, jön a másik. Csak nézi, nézi, himel-hámol, bocsánatot kér, majd küld maga helyett valami szegény asszonyt. Jön a harmadik, negyedik, huszadik; mind nagyon alávalónak tartja a munkát és szegényebbre hárítja s nem találhat az egész faluban olyan szegény asszonyt, aki a dolgot elvállalná.

Ez a munka-áthárítás sajátsága a magyaroknak. Az egyszeri ur — így beszélte a régi adoma — elhivatott két cigányt. Terített asztalon szalonna, libapecsénye, kalács meg valami nagyon jó pálinka csiklandozta az étvágyat.

— No — kérdi az ur — ki eszik egy kis szalonnát?

— Akár én is, — felelt az egyik cigány és neki esett a szalonnának olyan jó ízűden hogy a német belebetegedett volna a pusztá nézésébe.

— No kinek csuszik egy kis libapecsénye?

— Akár nekem is, szót megint az a cigány és pusztította a libapecsényét s a másikat a nyavalya törté, hogy mikor jön rá a sor.

— Ki eszik egy kis kalácsot, ki patkolja meg egy kis pálinkával? Mindig csak az első cigány szót.

— Hát ezt a fát ki vágja össze?

— Szólj már more te is, biztatta a koplaló cigányt a jólakott cigány . . .
Ezt a cigány-mórest mi is átvettük.

Nemrégiben egy barátomnál voltam névnapon egyik leguriból és legmagyarabb vármegyénkben. Este a komornyiknak is beillő inas lábujjhegyen járva vitte ki a ruhámat, cipőmet.

Hajnaltól óriási döngetésre ébredtem fel.

— Ki az? Kérdem ijedten.

— En vagyok, felelt a döngető.

— De ki az az én?

— En vagyok, Gurubi.

— Ki az, mi az a Gurubi?

— En vagyok én, se első, se utolsó.

Kinyitottam az ajtót, beeresztettem Gurubit, egy kis pupos törpöt, aki nem lépett, hanem gurult a szobamba.

A cipőket hozta meg a ruhát. Beszédbe ereszkedtem vele. Mért nem az inas hozza be a cipőt, meg a ruhát?

— Mátyás ur az első inas, az még alszik. En már három órakor ébren vagyok. Voltaképen sohasem alszom. Mátyás ur kiadja a cipőt, ruhákat a második inasnak, az a kis inasnak, az a lovásznak, lovász a pitvarosnak, a pitvaros nekem. Sorba megy ez, mint a bíróság, de az én nyakamra fennek. A borra valóért azután odall Mátyás ur. Mások ne tessék becsukni az ajtót. Lassabban járok a kigyónál.

— Hát azután Gurubi barátom, ha maga se első, se utolsó, ki az utolsó?

— Könyörgöm alassan Kóczos . . .

— Ki az, mi az?

— Egy garádra vert komondor, az ugat a többi helyett. Mert uram, ez a világ rendje.

Kedtem tanulmányozni Gurubit, akire mindent raknának. Nagyon szép az ilyen kibúvás. De mi az alapoka? Az ember jellemében kell lenni az ellentétnek, ami magyaraztat. Gurubi és a hozzá hasonló terheltek a szerepésért viszketnek. Maguk ajánkoznak mindentre; áldoztatnak hiszik magukat, de nem élnek, ha mindennel meg nem bíznák őket, mert a kíváncsiság gyötrelmei holtra kineznek.

Bíró uram kiadja a parancsot, Isten a megmondhatója ki végzi el igazán. A vezér rendelkezik

és az őrszem cselekszik. Így forog a munka a földöl a lábíg. Ki találhatná meg az igazi utolsó?

Gurubi bölcsen fejt meg állapotát; se első, se utolsó s ha nem volna ereje meg kedve, nem tenné.

Elsőségért hiába veszekedik az nem lehetne, de utolsó sem akarna lenni. Azt hogy valaki utolsó, nem ismeri el senki, csak az a betyár tartotta magát annak. akitől a komiszárus csufszágból elvettette a nadrágszíját.

Ezek a se első, se utolsó emberek dolgoznak igazán, a többiek csak intézkednek. Több a pallér, mint a napzsámok.

Életéhez rendeltetéséhez hasonló volt Gurubi regénye. Se első, se utolsó. Azaz ilyen sem először, sem utóljára nem történt.

A reggelnél beszélte el a pajtásom. Ha a virágnak megillatni nem lehet, hogy lehetne Gurubinak.

Megházasodott. Nem azért, hogy felesége, háztartása legyen, de azért, mert szégyelte agy/legényességét. Mikor az ember öregszik és legény marad, lenézik a leányok, még a gyerekek is. Csodálkoztak, hogy a nagyszázas ur ezt be nem látja. Egyszer csak kikopik az időből és nagyon bolondul házasodik majd. Hova üljön az öreg legény vagy öreg lány a templomban? Az emberek meg az asszonyok nem veszik be, a leányok meg a legények közül kivirul, mint a mályva a löheréből, ha oda téved.

Volt a házról egy öreg leánycseléd; az is olyan se első, se utolsó. A Gurubi kitarította a lakodalmat, csak azért, hogy „ember” legyen belőle. A leány is kapott rajta, mert szégyenlette, hogy nálánál sokkal fiatalabb nők, akik asszonyok voltak, letegettek.

Az esküvő után elváltak, azaz úgy éltek a házról, mintha el lennének valva. Boris özvegyasszonyok. Gurubi özvegyembernek tartotta magát s a két házaspár óreke idegen maradt egymáshoz.

Gurubi azt szokta mondani, hogy tölire tartja a feleségét s ha majd vagy első lesz vagy utolsó, összeketülnek. Ha az asszony bolygatná, zavargatná, nem fázna a tűz mellett, mert akinek a tűz mellett melege van, az nem tud fértani és utolsó kell állítani maga helyett.

Erdélyi Gyula.

lovassjegy 1 frt, I. oszt. ülőhely 60 kr, II. oszt. 40 kr, III. oszt. 20 kr, kocsijegyet személyenként 20 kr. Jegyek előre válthatók Szepe Károly és Unter-müller Ernő kereskedésében. A csikódíjazás mód-zaai: Anyakanczákkal elővezetett szopos csikó, első-nek 4 drb 20 koronás, másodiknak 2 drb 20 koronás arany. Három éves kanca csikóknál ugyanazon díjak. Hatóságilag vagy tanukkal igazolandó, hogy a csikót az anyakanca az elővezető tulajdonosnál ellette és hogy a csikó állami vagy hatóságilag te-nyészkesnek nyilvánított méntől származott. Be-jelentések az egyleti titkárságnál okt. 10-én reggel 8 óráig tehető.

— **Fürdőházi rendtartás.** Dr. Lakos Imre polgármester a városi fürdőházi rendtartás tárgyá-ban sok körültekintéssel tanuskodó és igen célszerű rendeletet bocsátott ki; amelyet lapunk jövő számá-ban bővebben fogunk ismertetni.

— **Jótekönyvezélműködvelői előadás.** Práznovszky Zsigmond városi hivatalnok kezdemé-nyezésére és vezetése alatt kipróbált örökből mű-kezdvelő társaság alakult, mely október hó 2-ik felé-ben előadja Csiky Gergely „Jó Fülöp” című szinmü-vét. A tisztá jövedelem fele részben Horváth Gyula siremlékének alapja, fele részben pedig a helybeli Kossuth-szobor alapja javára fordítatik. Örömmel üdvözljük a követésre méltó vállalkozást, s annak idejében közölni fogjuk az élvezetesnek ígérkező estély részletes programját.

— **Esküvő.** Faragó László városi aljegyző szept. 29-án tartotta esküvőjét a helybeli reform. templomban Zigury Gizella kisasszonnyal, Zigury László teés-fábiáni körjegyző bájos leányával.

— **Veszétség a külterületen.** Már ugy látszik, hogy a városból kipusztul a veszétség, mert ugyanis a multkor macska garázdazkodás után, mikor már mindnyájan azt hittük, hogy az a ve-szedelmes betegség több jóságra is áltótódott, semmi nyoma sincs hál Istennek. Azonban mint most ér-tésülünk, báró Maasburg Andor teési birtokán egy eb veszett meg és elborított, kóborlásában több kutyát megmárt. Báró Maasburgnak összes jóság-állománya 40 napi zár alá vétetett, mert nem tud-hatni, hogy nem marta-e meg a dühödöt eb valamely más jóságot is.

— **Sertésvész a szomszédban.** Hódmező-Vásárhely város területén a sertésvész járványosan fellépett és a város határa zár alá vétetett.

— **Bucsozó uradalmi főtiszt.** A Szegedél szomszédos mündszent algyői uradalom eddigi fel-ügyelője, Basa Kálmán október hó elsején nyugá-lomba vonul. Ez alkalomból vasárnap az uradalom tisztáka meg elővacsizóban reszesített Csongrád-Sándortalan, a hol testületleg jelentek meg nala. Ivánkovich Imre uradalmi számvevő, a szonokuk emelkedett beszédben meiltata a távozó főtiszt er-demeit, aki harmincznyolcz évi szolgálatát alatt sze-reletüket teljes mértékben érdemelte ki s a tisz-telete jeléül értékes emléktárgyat nyújtott át Basa felügyelőnek.

— **„Rejtelmes Világ” cím alatt új hetilap** indult meg a fővárosban báró Mikos János szerkesz-tésében. Az új lap a magyarországi spiritiszták közönye, de kritikai irányú miatt nem spiritiszták is élvezettel olvashatják megkapóan érdekes es a képezzelte ígató cikkeket. A „Rejtelmes Világ” mint programjában igeri nem azért indult, hogy tehni-tet terjesszen, hanem epen ellenkezőleg az ellenörzés és tudományos vizsgálódás célját tűzte maga ele, miért is munkatársai közt több orvos es fizikus ca-nár, szóval a materialisztikus irány számos képviselője is van. A lap kétféle papiroson jelenik meg, van évi tíz forinttal es évi hat forinttal előfizethető kiadás. A kiadóhivatal Budapest VIII. Út 25 sz (a Párizs könyvnyomdában.) mutatványsszámot min-denképpen ingyen es bermentve küld a ki ezirant hozza fordul.

— **A bucsu.** Két jó barát találkozik a kóruton.

— Isten veled, szól az egyik, holnap végképpen elutazom Budapestről. Kifüzdön telepszem le es csak a jó Isten tudja, hogy látjuk-e meg egymást valaha?

— Akkor, szól a másik meghatva, adj kölcsön kérlek elsejéig tíz forintot.

— **Véres bosszu.** Nagytól véthetett Ehren-reich Abraham szatmarmegyei nagy-paládi bérő, mert szörnyen meg kellett érte lakónia. Ehrenrich a minap eszaka arra ebredt föl, hogy valaki jarkál a másik szobában. Gyertyát gyújtott s rémülten látta hogy a másik szobából három álarozos ember lép be. Az egyik főtisztolta, hogy jőjön ki velük az udvarra. Ehrenreich iarmat ütött, mire fölebredt

fa felesége is és rémülten kérdezte, hogy mit akarnak éréjtől.

— Meg kell halnia! — válaszolt az egyik álarozos sötéten.

Az asszony sirva fakadt es kérelni kezdte az éjjeli látogatókat, Ehrenreich pedig segítségért kiabált es menekülni akart. Erre azonban nem volt ideje, a három álarozos ember megragadta es kihurcolta az udvarra. Az asszony ide is utánuk ment s térdre esve könyörgött nekik, hogy ne bántásak az urát, ki már akkor egy fáhozvott kötözve. Hiába volt. Az éjjeli látogatók szrba álltak es a következő pillanat-ban a zokogó asszony szeme láttára három lövéssel kioltották a bérő életét. Ezután ugy a mint jöttek, észrevétlenül eltűntek az éjszakában. A faluban azt hiszik, hogy a gyilkosság bosszu máve.

— **Orfiai szerencsétlenség.** Kolozsvárról megdöböntő szerencsétlenség híret hozza a táviró, mely nagy izgatottságban tartja a város közönségét. A megdöböntő katasztrófának eddig kilencz halottja es számos sebesültje van. A katasztrófaról a követ-kezőket jelenthetjük: Ez erdélyi pinceegylet elhatá-rozta, hogy egy nagy pinceszét épített s annak építésével Czako építmestert bízta meg. A munka már javában előrehaladt s pntéken is számos munkás dolgozott a pinceszépeleten. midőn a tetőzet nagy robajjal beomlott s a munkások nagy részét maga alá temette. Lehetetlen leírni a rémületet, mely a katasztrófa pillanatában a megmenekült munkásokat elfogta: a haldoklók horgése, a sebesültek borzalmas segélykiáltásai között mintha eszüket vesztették volna, tehetetlenül fel-alá futkostak. A gyorsan összeverődött néptömeg azonban csak hamar hozzáállott a mentési munkálatokhoz, de a beomlott falazat nagy meny-nyisége igen megnehezítte munkájukat. A mentési munkálatok alatt kilencz halottat es nyolcz súlyosan megsebesültet ástak ki a romok alól. A beomlott falazat alatt még több munkás van eltemetve, kiket ez ideig nem sikerült kimenteni. Az eddigi jelekből ítélve, a katasztrófát a vállalkozó vétkes gondatlan-sága idézte elő, a ki ellen igen nagy elkeseredés. A hatóságok a katasztrófa után azonnal megjelentek a helyszínen s szigorú vizsgálatot indítottak, hogy a megrendítő szerencsétlenségért kit terhel a fele-lőség.

A horvát zavargások.

Horvátország Szjemcsák nevű községében a felbujtott szerb nép vadállati kegyetlenséggel meg-gyilkolt három előkelő állású köztisztviselőt. A vé-lazított esetet a vizsgálatban résztvett zágrábi alispán elbeszélése nyomán a következőkép írja le a Magyar-ország tudósítója:

A károlyvárosi hetivásárokon lelketlen izgatók már a választások óta abban fáradoznak, hogy a teljesen tudatlan hegyi lakosságot a magyar nem-zet ellen ingereljék. Egy mesét koboltak, mely az ortodoxok szerbek vallásos fanatizmusára es kapzsi-ságára volt kombinálva. Együtt akarták a kettőt ingerelni s ehhez képest elbűtötték a vásárokra be-menő szerbekkel, hogy papjaik es hivatalnokai eladták őket a magyaroknak. Az alku, mondták, meg van kötve. Nemsokára jönni fognak emberek, kik magyar zászlót tűznek a templomokra. Az, a ki kitűzi, 800 forint jutalmat kap a magyar kor-mánytól, a zászló 2* óráig fog függni s a pap minden óráért 100 forintot kap. Ha 24 óráig a zászló szakadatlanul ott függ, akkor nem lehetek se ortodoxok, se szerbek, hanem katolikusok es magyarok, s a magyar finácok még az éké-ket is lefoglalják es lepecsételik, mint a pálinka-üstöket.

S a hegyi lakosság ezt a képtelen mesét szóról-szóra elhitte. Pénteken, a hetivásárról hazajövet, gyűlést tartottak es elhatározták, hogy éjjel felváltva örízni fogják a templomot, nappal pedig, a ki elő-ször megpillantja a kifüggesztett magyar zászlót, az szaladjon a toronyba es kondítsa meg a vészharangot s ugy csodítse össze a helység lakosait, hogy a magyar zászlót, vagyis az anyagi romlás szimbolomát, közös erővel eltávolíthassák.

Pénteken 60—70 ember állott őrt Szjemcsák községben a szegényes fatemplom körül, mely egy dombtetőn emelkedik. Mellette van a paplak egy kis melléképülettel, s attól néhány száz lépésnyire egy parasztház, bekerített udvarral. Paplak es templom között szabad tér nyílik. Más épület nincs ezen a helyen, a hol a rémes tragédia lejátszódott. Az őrtálló szerbek hűségesezen strázsáltak reggelig es rá sem hederítettek a papra, ki fölvilágosítani igyekezett őket arról, hogy a mit Károlyvárosban hallottak, az nem egyéb buta meséné.

Másnap este mások vették át az őrállást, de vasárnap már csak 20—30 ember jött el strázsálni. Hétfőre ezeknek a száma is megcsappant es sokan már hajlandók voltak a pap szavának hitelt adni, ki egyre magyarázta, hogy senkinek eszeágában sincs magyar zászlót a templomra kitűzni.

Ugy lehet, hogy keddre az a gonoszul kieszelt mese magától is szétfolyt volna, ha a gyászos veletlen mestertiesen nem szeszénroz egy gonosz bo-nyodalmat.

Kedden délelőtt ugy 10 óra tájt házelkülöníté-sek czéljából 3 hivatalnok érkeztek a helységbe: Czvanovics György telekkönyvi igazgató, Brazovics Luczián főszolgabíró es Diakovics mérnök. Az utóbbi lent marad a domb alján, hogy valami földmérés végezzen, a másik kettő fölmege a dombtetőn es betér a paplakba. Szerencsétlenségre, a pap nem volt otthon, s a két hivatalnok, hogy a pap meg-érkezéseig az időt elűzze, sétát tesz a templom kö-rül. Egy asszony észreveszi az idegeneket, szalad a toronyba es megkondítja a harangot. A lakosság izgatottan siet elő a hegyekből es völgyekből. E közben a pap is hazaérkezik s csodálkozva látja a tömött sorokba összeverődött haragos néptömeget.

Beszédebe akar velük elegyedni, de azok fenye-getően ráválnak.

— Add ide a zászlókat!

— Micsoda zászlókat?

— A magyar zászlókat.

A pap hiába mentegődzik, a dühös emberek rákényszerítik, hogy velük együtt a templomba men-jen, hol tényleg 3 zászlót találnak, egy horvát zászlót, egy sárga feketét es egy szerb egyházi zászlót. Abban a pillanatban foszlányokra tépik mind a háromt s követelik a magyar zászlót. A harang egyre kong s a tömeg nőtőn-nő. Valaki elküldi:

— A magyar zászló annál a két idegennél van!

S e pillanatban észreveszika paplakból kijövő két hivatalnokot. Dühös ordítások között körülfogják őket. A pap hiába mondja: Fejemmel állok jót ezekért az emberekért!... — a dühöd emberek most már szentül hiszik, hogy ezek a zászlóhősök.

S itt kezdődik az a vérfagyasztó besztialítás, mely párját ritkítja. Férflak es asszonyok puskatussal, ásókkal, botokkal es szőlőkarókkal ütni-néi kezdik a két hivatalnokot. Brazovics csakhamar összeesik, míg a 62 éves Czvanovics a szomszédos ház udva-rába menekül. Előhozják es folytatják az ütlegelést. A vér elborítja es ő is összeesik. Ekkor megjelenik Diakovics mérnök, kit mindenki személyesen ismer, mert két hónapig dolgozott a helységben, minden-kinék meglegegedésére. Ezt a bátor embert a völgy-ben a zsidó korcsmáros figyelmeztette a veszede-lemre, de ő megakartá menteni társait a nép dühe elől.

Iszonyu halállal lakolt e hősiesség elhatározásáért. Délelőtt 11 óráig kezdve esti 5 óráig folyton élet es halál között lebegett. Kínzó néha egérutat engedtek neki es ő menekülni igyekezett, de elfogták es visszaz-czipelték a templomelőtti térségre, hol két hivatalnok-társa már holtan feküdt. Száz es száz seb borította testüket. De neki még többet kellett szenvedni a megvadult tömeg dühétől. Az egyik, miután botja eltört, ráveti magát es megharapja. A haldokló mérnök rászól:

— Mért haragsz, hát nem jól mértem ki a földedet?

Azután ott hagyják fetregneni. Az egyik rész a papot keresi, kit felesége dunyhák közé bujtatott el. Ez a szép, fiatal, alig 25 éves asszony, csecsemő-gyermekével a mellén, kegyelmeit könyörög.

— Ne bántásatok az uramat, hisz az a papotok!

— Férlalóik es behatolnak a paplakba. A boldog-talan lelkes, feleségét es gyermekét féltve, előugrik az ágyból, hogy velük együtt haljon meg. A bősüült tömeg nem mer hozzáynulni, csak villogtatja feje fölött az ásókat es fejszékét.

— Te magyarbarát, te eladtál bennünket!

S ez így tart órákon át, míg végre a papnak sikerült parasztruhában az erdőbe menekülni, a jó istenne bízva feleségét es gyermekét.

Az alatt néhányan a félholt mérnököt megmen-teni akarják. Vízet hoznak neki s ő valahogy négy-kézláb bemászik a paplakba.

A tömeg a másik két halottat kirabolva, le-megy a völgybe a zsidó korcsmároshoz s teleiszza magát pálinkával. Egy gyerek jön es jelenti, hogy a mérnök még él es vizet kért tőle. Ekkor egy asszony fölugrik es a dühtől rekedten ordítja:

— Majd adok én neki vizet! Megmutatom,

hogy ki az igazi hős!

Azzal rohan föl a dombtetőre s megtalálja a mérnököt a paplakban.

Igy — mondotta az alispán izgatott hangon — olyasmi valami következett, mit nem volna szabad elhinni; ha a ma kiballgatott tanuk es az asszony saját vallomása meg nem erősítenék a bihetetlen besztialítást. Leírni ezt a jelenetet nem lehet. Zola is visszaborzadna, ha tollára kellene venni. Es az asszony megiette, — Loncsa Márta a neve ennek a furiának.

A haldokló mérnök csak néhány perczezel élte tul a paratlan gonoszlettel. Valaki megkényőzült rajta es a vasvillát szívébe mártotta.

A fiatal papné, a félelemtől csaknem megfé-bolyodva, másnap délig szenvedte végig a legkegyet-lenebb mártíromságot. Kihallgatni csak harmadnap lehetett.

A szerdán délelőtt megérkezett csendőrok a 3 holttestet ott találták a templom előtt. Kettő, miután óhítú volt, fejét a templomnak volt fordítva, a harmadikat, ki római katolikus volt, lábbal fek-tették a templomnak. Mert ezek a vadállatok, dühük parokszimuszában is ügyeltek a vallás külső cze-rimóniáira.

A vizsgálat ott künn folyik a szjenicsáki dombon, a szabad ég alatt. Vezetője Kossutics dr. vizsgálóbíró, kinek erőnye felől nagy elismeréssel szólott úgy az alispán, mint Krajcsovicz osztályfőnök, kit tudósítónk szintén felkeresett.

70 ember fekszik guzsa köté ott fön a szjenicsáki dombon, 80 zsandár és egy szakasz katon a őrizete alatt. Ott hallgatják ki őket egymásután és a legtöbb máris beismerésben van. Mert a statárium kihirdetése óta mind azt hiszi, hogy föltétlenül fölökik őket. Nem tudják, hogy a törvénynek nincs visszaható ereje. De félelem és megbánságnak nyoma sem mutatkozik egyikén sem. Ők, hitük szerint, vallásukat és vagyonukat védelmezték a magyarok ellen. Vallomásuk is úgy hangzik, hogy a három áldozat megölésében mindenki részt követel.

A főbűnösök nevei: Manojlovics Száva, Mrkhal Páva, Loncsa Toma és a már említett Loncsa Mártha.

Az itteni kormányzat reméli, hogy a vizsgálat, mely körülbelül még két hetet fog igénybe venni, a lelketlen igazgatókat is a törvény sorompói elé állítja.

Népfelkelők jelentkezése.

216—nf. 1897.

Hirdetmény.

Az 1893. évi XXXVII. t.-cz. alapján közhírré tétetik, hogy a népfelkelésre kötelezett egyének szemlevizsgálója, a folyó évben, október 17., 18., 19., 20., 21-ik napjain fog megtartatni.

Jelentkezni kötelesek: a város területén tartózkodó itteni és vidéki illetőségű népfelkelők közül azok, kik katonailag ki vannak képezve, és védkötelezettségük leszolgálása után jutottak a népfelkeléshez vagyis mindazon kiképzett egyének, kik a 33-ik életévtől kezdve a 42-ik életévben vannak:

a katonailag ki nem képezettek közül és felülvizsgálat folytán elbocsátott katonailag kiképezettek közül azok, kik ajánlati lappal el vannak látva. — E szerint azon katonailag kiképezettek és felülvizsgálat folytán elbocsátottak, kiknek ajánlati lapjuk nincsen, nem tartoznak jelentkezni.

Október 17-én az 1896. év végével elbocsátott tartalékosok és az idősebb népfelkelők, bezárólag az 1863-ik évben születettéig, illetve az 1863. 1864. évben született és fiatalabbak — valamint a katonailag ki nem feleltett B) alosztálybeliek közül azok, kiknek ajánlati lapjuk van.

18-án az 1861. és 1862. évben született népfelkelők,

19-én az 1859. és 1860. évben született népfelkelők,

20-án az 1857. és 1858. évben született népfelkelők,

21-én az 1855. és 1856. évben született népfelkelők tartoznak megjelenni.

A szemle a sóház udvarán tartatik meg és reggel 8 órakor kezdődik.

A Szentesen tartózkodó, idegen illetőségű népfelkelők ugyanazon napokra idéztetnek meg, amely napokon a szentesi illetőségű, ugyanazon évfolyambeliek jelentkeznek.

A jelentkezéshez a népfelkelési igazolványi könyvek, vagy ha ez nincs, egyéb katonai okmány elhozandó.

A jelentkezés elmulasztása 2-től 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, esetleg szabadságvesztéssel büntetettik.

Írásbelileg a városi főjegyzői hivatalban jelentkezhetnek: a tiszt (tisztviselő) jelöltek, papok, papjelöltek, papnövendékek; közigazgatási és állami tisztviselők, hivatali szolgák, örök és a többi ilyen alkalmazásban lévők; a pénzügyőrség személyzete, vasutak, gőzhajózási társulatok, posta, távírda, és egyéb közforgalmi intézetek alkalmazottjai; a népfelkelési szolgálat alól felmentettek: kik a kitűzött napon sürgős családi vagy magán ügyek miatt meg nem jelenhetnek; a betegek megbízottjai vagy a család tagjai. Az itt fel nem soroltak személyesen, a sóháznál tartoznak megjelenni.

Kelt Szentesen, 1897. évi szeptember 9.

Győry Antal,

főjegyző,
Szentés város katonai ügyvezetője.

Ellenőrzési szemle a honvédség részéről.

Hirdetmény.

Értesítetik a magyar kir. honvédség állományába tartozó szabadságot, tartalékos és póttartalékos legénység, hogy ezen évi

ellenőrzési szemle

f. évi október hó 4., 5. 6. és 7-én a városi sóház helyiségében fog megtartatni.

Október hó 4-én az 1885., 1886., 1887., 1888. évfolyambeliek,

október hó 5-én az 1889., 1890., 1891. évfolyambeliek,

október hó 6-án az 1892., 1893., 1894. évfolyambeliek,

október hó 7-én az 1895., 1896. évfolyambeliek tartoznak megjelenni.

A Szentesen tartózkodó, de idegen illetőségű honvéd legénység ugyanazon napra idéztetik be, melyre a helybeli illetőségű ugyanazon évfolyambeliek.

A szemle naponként reggel fél 9 órakor kezdődik. Az igazolványi könyv elhozandó. Pipával, bottal és fegyverrel nem szabad megjelenni.

Idézésül egyedül ezen hirdetmény szolgál.

A szemlén nem tartoznak megjelenni: a papjelöltek és papnövendékek; azok kik a f. évben tényleges szolgálatban állottak, katonai kiképzetésben részesültek, vagy fegyver gyakorlatot teljesítettek, vagy ezekre behívtak, de betegség miatt vagy felülvizsgálattal czéljából ismét nem tényleges viszonyba helyeztetek vissza; igazolvánnyal ellátott tartósan szabadságot altisztek; kik nyilvános szolgálatban állanak; kik a csendőrségnél szolgálnak.

Az elmaradottak katonailag büntetettnek és utószemlére rendeltetnek be.

Az utószemle Gyulán, november hó 25. és 26-án fog megtartatni.

Kelt Szentesen, 1897. szeptember 9.

Győry Antal,

főjegyző,
Szentés város katonai ügyvezetője.

Ellenőrzési szemle a hadsereg részéről.

824—K. ú. 97.

Hirdetmény.

Értesítetik a közös hadsereg állományába tartozó szabadságot, tartalékos és póttartalékos legénység, hogy ezen évi

ellenőrzési szemle

október hó 13., 14. és 15-én a városi sóház helyiségében fog megtartatni.

Október hó 13-án az 1887., 1888. és 1889. évfolyambeliek,

okt. 14-én az 1890., 1891. és 1892. évfolyambeliek,

okt. 15-én az 1893., 1894., 1895. és 1896. évfolyambeliek tartoznak megjelenni.

A Szentesen tartózkodó, de idegen illetőségű közös hadseregbeli legénység ugyanazon napra idéztetik be, melyre a helybeli illetőségű ugyanazon évfolyambeliek.

A szemle naponként reggel 8 órakor kezdődik. Az igazolványi könyv elhozandó. Pipával, bottal és fegyverrel nem szabad megjelenni.

Idézésül egyedül ezen hirdetmény szolgál.

A szemlén nem tartoznak megjelenni: a papjelöltek és papnövendékek; azok kik a f. évben tényleges szolgálatban állottak, katonai kiképzetésben részesültek, vagy fegyver gyakorlatot teljesítettek, vagy ezekre behívtak, de betegség miatt vagy felülvizsgálattal czéljából ismét nem tényleges viszonyba helyeztetek vissza; igazolvánnyal ellátott tartósan szabadságot altisztek; kik nyilvános szolgálatban állanak; kik a csendőrségnél szolgálnak.

Az elmaradottak katonailag büntetettnek és utószemlére rendeltetnek be november 20-ra.

Kelt Szentesen, 1897. szeptember 8.

Győry Antal,

főjegyző,
Szentés város katonai ügyvezetője.

Vendéglő megnyitás!

Van szerencsénk értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy az I. t. 261. sz. zöldfűtőczi házunkban Zöldfűtőczi czimzett

VENDÉGLŐT

nyitottunk és azt a t. közönség igényeinek megfelelően berendeztük.

Főtörekvésünk leendő t. vendégjeinket jó borral és naponta friss sörrel, valamint izletes ételkkel és pontos kiszolgálással minden tekintetben kielégíteni.

Megnyitás okt. 2-án halvacsorával.

A n. é. közönség tömeges látogatását kérve, maradtunk

tisztelettel
ifj. Jelenfi Sándor

és
Láschitz Pál.

1—2

Kiadó föld.

Farkas Eugéniának a tőkei gátnál 7 hold hereföldje dinnye alá kedvező feltételek mellett kiadó. Értekezni lehet a tulajdonossal.

Egy barna színű

hosszu szőrű vadászkutyája a Fábán község határában eltévedt; a kézreadó illő jutalomban részesül Gömbös László gyógyszerészről Szentesen.

Méh árverés.

Balogh Gergely tanítónál Tompáhát pusztán október hó 10-én önkéntes méh árverés fog tartatni. Árverésre bocsájtatik 70 kúpos kas méh, igen jó erősek és mind idei raj. Ugyanott a méznek mássája 45 forint. 2—2

Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon diszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb korodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúzos bántalmi, u. m.: köszvény, csúz, rheuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet. Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: Török József ur gyógyszerárában Király-u. 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerárában Váci-körút 17. — Ugy szintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA

gyógyszerészről 4—10

S.-A.-Ujhely, 157. szám.

Ugyszintén Gömbös László és ifj. Várady Lajos uraknál Szentesen.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.